

Vorbesc cu Tine-n gând...

Ina M.

Din nou vorbesc cu Tine-n gând,
Fiindcă nu vreau să vezi plângând
Un suflet zbuciumat, căci doare...
Ai fost pus și Tu la-ncercare!

Ce vreau să-Ți spun? Și Tu știi asta:
Pe muntele pleșuv, năpasta,
Cu aripi largi, cioc acvilin,
Lovește-n mine când mă-nchin!

Pasăre fără de vre-un suflet,
Mă face să cerșesc, în urlet,
Să aibă milă de iubire,
Să n-o omoare-n-'pătimire!

De-aceea-ți spun în gând...că vreau,
Pe munte, singură să stau...
Să nu simți cum durerea crudă
Vrea la iubire să ajungă!

Știi...de câtva vreme nu mai plâng,
La poala muntelui e-un câng
Și-acolo cântă păsări care
Se-ntrec cu o privighetoare!

Scufund durerea-n lac de lacrimi
Și lacrimile-n negre patimi,
Iar patimi arunc spre năpastă
Ce zboară sus...printr-o fereastră!

Fereastră gândurilor negre
Năpasta a lăsat-o-n umbre
Ce se topesc într-o lumină
Desprinsă din steaua divină!

Acum, pe munte, pot să-ți spun:
Vreau să cobor, încet, pe drum,
S-ajung în câng, să cânt iubirea,
În ea să-mi găsesc mântuirea!